

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Cdo/191/2020
Identifikačné číslo spisu: 1511203331
Dátum vydania rozhodnutia: 27.05.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1511203331.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu C.. L. M., bývajúceho v O. K., Ž. XX, zastúpeného JUDr. Marekom Ďuranom, advokátom so sídlom v Nitre, Štefánikova 34, proti žalovanej X. N., bývajúcej v V., K. X, zastúpenej Mgr. Petrom Serinom, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom v Bratislave Poľnohospodárska 10, o žalobe na plnenie, vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 11 C 44/2011, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. októbra 2019 sp. zn. 8 Co 112/2019, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 30. októbra 2019 sp. zn. 8 Co 112/2019 a uznesenie Okresného súdu Bratislava V z 12. marca 2019 č. k. 11 C 44/2011 - 208 z r u š u j e a v e c v r a c i a Okresnému súdu Bratislava V na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava V (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) uznesením z 12. marca 2019 č. k. 11 C 44/2011 - 208 zamietol návrh žalovanej z 2. októbra 2018 a z 2. novembra 2018 na zrušenie rozsudku pre zmeškanie tunajšieho súdu z 9. apríla 2018 č. k. 11 C 44/2011 - 147, ktorým súd prvej inštancie I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 29.534,50 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku; II. vo zvyšku konanie zastavil; III. priznal žalobcovi proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. V odôvodnení svojho rozhodnutia s poukazom na § 274, § 277 ods. 2, 3, § 178 ods. 1, 2, § 92 ods. 2, 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov a § 13 Advokátskeho poriadku uviedol, že žalovaná v oboch návrhoch na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zhodne uvádzala, že o predmetnom rozsudku pre zmeškanie sa dozvedela 28. septembra 2018, keď jej bolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie a od nasledujúceho dňa (30. septembra 2018) jej začala plynúť zákonná 15-dňová lehota na podanie návrhu na zrušenie rozsudku, posledný deň lehoty pripadol na 14. októbra 2018 (nedeľa), resp. na 15. októbra 2018 (pondelok) a žalovaná svoj druhý návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškania podala súdu prvej inštancie až 2. novembra 2018, teda po lehote a bez toho, aby požiadala o odpustenie zmeškania tejto lehoty. Ďalej súd prvej inštancie ohľadne návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie z 2. októbra 2018 konštatoval, že žalovaná neuviedla žiaden

ospravedliteľný dôvod, pre ktorý sa nezúčastnila pojednávania, nakoľko na svoje zastupovanie v konaní splnomocnila advokáta JUDr. Jána Čarnogurského plnomocenstvom z 12. októbra 2011, ktorému bolo 24. marca 2018 doručené predvolanie na pojednávanie vytýčené na 9. apríla 2018. Menovaný advokát vrátil 5. apríla 2018 súdu prvej inštancie predmetné predvolanie s tým, že jeho zastupovanie žalovanej skončilo, žalovanú už v tomto štádiu nezastupuje a požiadal, aby súd zaslal predvolanie na pojednávanie priamo žalovanej, zároveň však k predmetnému podaniu priložil aj plnú moc z 26. februára 2018 na zastupovanie žalovanej. Ako súd prvej inštancie ďalej uviedol, zo spisu jednoznačne vyplynulo, že predvolanie na pojednávanie bolo žalovanej jednoznačne doručené prostredníctvom jej advokáta, pričom v čase jeho prevzatia týmto advokátom zastúpenie ukončené nebolo a oznámenie o ukončení zastúpenia bolo podané až 9. apríla 2018 (správne 5. apríla 2018) a keďže žalovaná v konaní nenavrholala jej výsluch, nepovažoval za potrebné predvolávať samostatne aj žalovanú na dané pojednávanie. Podľa názoru súdu prvej inštancie bolo zároveň povinnosťou menovaného advokáta pri ukončení zastupovania žalovanej vrátiť všetky doklady, vrátane predvolania na pojednávanie a keďže tak neurobil, súd nemal povinnosť opätovne ho doručovať žalovanej, keďže už bolo riadne a včas doručené. Záverom súd prvej inštancie uviedol, že rozsudok pre zmeškanie bol pôvodne doručovaný menovanému advokátovi, nakoľko vychádzal z plnej moci z 26. februára 2018 na zastupovanie žalovanej, ktorý ďalej konal tak, ako by zastúpenie aj po 5. apríli 2018 trvalo naďalej a až následne, po vrátení predmetného rozsudku menovaným advokátom podaním z 25. mája 2018 z dôvodu ukončeného zastupovania, ho súd prvej inštancie doručil priamo žalovanej.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovanej uznesením z 30. októbra 2019 sp. zn. 8 Co 112/2019 I. uznesenie súdu prvej inštancie z 12. marca 2019 č. k. 11 C 44/2011 - 208 podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil; II. rozsudok súdu prvej inštancie z 9. apríla 2018 č. k. 11 C 44/2011 - 147 vo výroku, ktorým bol žalobcovi voči žalovanej priznaný nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil; III. priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že súd prvej inštancie venoval náležitú pozornosť všetkým tvrdeniam žalovanej, ktorými odôvodňovala svoj návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie a dôkladne vysvetlil, prečo nepovažoval ňou uvádzané dôvody za ospravedliteľné, preto odvolanie žalovanej nebolo spôsobilé zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorého odôvodnenie je vyčerpávajúce a presvedčivé, a preto sa s ním odvolací súd v celom rozsahu stotožnil a v podrobnostiach naň poukázal. S poukazom na § 3 ods. 3, 4 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch odvolací súd uviedol, že v predmetnom spore bola vec prejednávajúca sudkyňa určená v súlade s rozvrhom práce okresného súdu, a preto nedošlo k namietanému odňatiu danej veci zákonnému sudcovi. Ďalej odvolací súd uviedol, že za ospravedliteľný dôvod neprítomnosti žalovanej na pojednávaní nemožno považovať ukončenie zastupovania žalovanej jej advokátom po tom, ako mu bolo riadne a včas doručené predvolanie na pojednávanie a ani skutočnosť, že advokát žalovanej neuskutočnil v súvislosti s ukončením zastupovania nevyhnutné úkony na ochranu jej práv, a teda nepožiadol o odročenie pojednávania, neospravedlnil neúčast' žalovanej na pojednávaní a ani ju neupovedomil o nariadenom termíne pojednávania. Preto odvolací súd konštatoval, že išlo výlučne o okolnosti na strane žalovanej týkajúce sa jej právneho zastúpenia zvoleným advokátom a nešlo o vážne dôvody a ani o také, ktoré by predstavovali neprekonateľnú prekážku pre jej účasť na pojednávaní, pretože u menovaného advokáta bolo možné rozumne predpokladať informovanie žalovanej o nariadenom termíne pojednávania a ukončenie právneho zastúpenia nepredstavuje pre stranu neprekonateľnú prekážku jej neúčasti na pojednávaní. Záverom sa odvolací súd zaoberal včasným odvolaním žalovanej proti rozsudku pre zmeškanie v časti výroku o trovách konania, ktoré bolo súčasťou návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie z 2. novembra 2018 a konštatoval jeho nedôvodnosť, pretože žalovaná neuviedla žiadne také skutočnosti, ktoré by spochybňovali správnosť tohto výroku a dôvod na iné rozhodnutie o náhrade trov konania nezakladajú ani skutočnosti, pre ktoré sa žalovaná domáhala zrušenia rozsudku pre zmeškanie. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 C.s.p.

3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala žalovaná (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie s tým, že súdy jej nesprávnym procesným postupom znemožnili, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C.s.p.). Ako

dovolatelka uviedla, súdy nižších inšancií nesprávne nepovažovali za ospravedlniteľný dôvod jej neúčasti na nariadenom pojednávaní 9. apríla 2018 konanie jej advokáta, ktorý z nepochopiteľných dôvodov konal v rozpore s právnymi predpismi o advokácii, po vypovedaní plnej moci žalovanej (k čomu došlo už 16. januára 2017) o tejto skutočnosti neinformoval bezodkladne súd, pričom jemu doručené predvolanie vrátil súdu 5. apríla 2018 a odporučil súdu, aby ho doručoval opätovne. Dovolatelka preto zdôraznila, že nemohla vedieť, že advokát konal tak, ako konal, pretože o rozsudku pre zmeškanie, rovnako ako o pojednávaní, sa vôbec nedozvedela. Dozvedela sa o tom, až keď na jej osobu bola vedená exekúcia a až potom jej bol rozsudok pre zmeškanie doručený. Týmto konaním bolo súdmi spôsobené, že žalovaná nebola v spore zastúpená, nekonalo sa s ňou, ale s jej advokátom, ktorý najprv tvrdil, že už ju nezastupuje, nakoľko jej sám vypovedal plnú moc, avšak o tejto skutočnosti súd neinformoval, a následne advokát neinformoval žalovanú o tom, že súd s ním koná ako s jej advokátom, hoci ju už nezastupuje. Preto dovolateľka uzavrela, že súdy nižších inšancií nesprávne vyhodnotili vzniknutú situáciu, najmä vo vzťahu ku konaniu jej bývalého advokáta, pretože žalovaná svojej neúčasti na pojednávaní nemohla zabrániť s tým, že nemala žiadny dôvod pochybovať o tom, že jej bývalý advokát si svoje povinnosti vo vzťahu k súdom plní, čo jej sám uviedol vo vypovedaní plnej moci. Z týchto dôvodov navrhla napadnuté uznesenie odvolacieho súdu spolu s uznesením súdu prvej inšancie zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení k dovolaniu bol toho názoru, že odvolací súd nijakým spôsobom nepochybil a nemôže byť na ťarchu žalobcu ako ani súdu, že sa žalovaná dobrovoľne rozhodla nezúčastniť pojednávania a navrhol dovolanie žalovanej zamietnuť ako nedôvodné.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 a 2 C.s.p.), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie odvolacieho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

6. V zmysle § 419 C.s.p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C.s.p.

7. Podľa § 420 C.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Dovolanie prípustné podľa § 420 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

9. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 C.s.p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 C.s.p.). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C.s.p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 C.s.p. alebo § 421 C.s.p. v spojení s § 431 ods. 1 C.s.p. a § 432 ods. 1 C.s.p.).

10. Žalovaná vyvodzujúc z ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. namietala, že súdy nižších inšancií nesprávne interpretovali a aplikovali príslušné ustanovenia C.s.p. o splnení zákonných podmienok pre zrušenie rozsudku pre zmeškanie a s tým súvisiaci nesprávny záver o neexistencii ospravedlniteľných dôvodov, pre ktoré žalovaná zmeškala pojednávanie vo veci, na ktorom bol súdom prvej inštancie vyhlásený rozsudok pre zmeškanie z 9. apríla 2018 č. k. 11 C 44/2011 - 147.

11. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

12. Najvyšší súd vo svojich rozhodnutiach opakovane uviedol, že z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p. nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (viď 3 Cdo 41/2017, 3 Cdo 214/2017, 8 Cdo 5/2017, 8 Cdo 73/2017). So zreteľom na to pristúpil aj v danom prípade k posúdeniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľky, že procesne nesprávnym postupom súdov bolo zasiahnuté do jej práva na spravodlivý proces.

13. Vydanie rozsudku pre zmeškanie, tzv. kontumačného rozsudku (§ 274 C.s.p.) predstavuje procesnú sankciu za pasivitu žalovaného v spore. Pokiaľ sa týka procesnej pasivity túto treba posudzovať tak, že žalovaný subjektívne aj napriek tomu, že mohol, vo veci nekoná, nemá o pojednávanie záujem a z toho dôvodu je na mieste „sankcionovať“ ho rozsudkom pre zmeškanie.

14. Podľa § 277 ods. 2, 3 C.s.p. ak žalovaný z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalovaného tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie. Návrh podľa odseku 1 a 2 môže žalovaný podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel, o tom žalovaného v rozsudku pre zmeškanie súd poučí.

15. V konaní o návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie súd neskúma splnenie predpokladov pre vydanie samotného rozsudku pre zmeškanie, ale skúma, či žalovaná strana ne/preukázala existenciu ospravedlniteľného dôvodu zmeškania pojednávania, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, ako vyplýva z citovaného ustanovenia § 277 ods. 2, 3 C.s.p. Pojem „ospravedlniteľný dôvod“ nie je právnou normou definovaný, ide o tzv. právnu normu s neurčitou (abstraktnou) hypotézou a je potom vždy úlohou súdu, aby podľa svojho uváženia, s ohľadom na okolnosti prípadu, sám túto hypotézu vymedzil.

16. V súdenom spore súdy nižších inšancií pasivitu žalovanej posudzovali z hľadiska existencie objektívnych skutočností, ktoré jej neumožnili zúčastniť sa na pojednávaní 9. apríla 2018, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie. Ospravedlniteľné dôvody posudzovali z hľadiska existencie prekážok, pre ktoré žalovaná zmeškala účasť na pojednávaní, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie.

17. Ako už bolo konštatované, vydanie kontumačného rozsudku je „sankciou“ (trestom) za pasivitu žalovaného. Vydanie takéhoto rozsudku pred nariadením pojednávania predstavuje sankciu za absenciu povinnosti tvrdiť a dôkaznú povinnosť, po nariadení pojednávania predstavuje sankciu za nedostavenie sa na už nariadené pojednávanie. Dôležité je posudzovať nie len to, či pasivita žalovaného bola spôsobená nejakou náhlou a neočakávanou prekážkou, ale aj to, či žalovaný preukázateľne vynaložil úsilie, aby si svoju procesnú povinnosť splnil a vykonal pre to relevantné kroky. Zároveň je potrebné vyhodnotiť, či

dôvody, pre ktoré bola zmarená snaha žalovaného splniť si jeho procesnú povinnosť, odôvodňujú „odpustenie trestu” v podobe rozsudku pre zmeškanie tým, že dôjde k jeho zrušeniu.

18. Z obsahu spisu dovolací súd zistil, že advokátovi žalovanej predvolanie na pojednávanie, ktoré sa malo uskutočniť 9. apríla 2018, bolo doručené 24. marca 2018, pričom advokát žalovanej podaním z 5. apríla 2018 predmetné predvolanie na pojednávanie vrátil a súdu prvej inštancie oznámil, že jeho zastupovanie žalovanej sa skončilo, menovanú v tomto štádiu nezastupuje a zároveň požiadal súd, aby poslal predvolanie na pojednávanie priamo žalovanej na ním uvedenú adresu. Súčasťou tohto podania bolo zároveň aj Oznámenie o zmene zákonného sudcu a Plnomocenstvo z 26. februára 2018 (oprava 4. apríla 2018), ktoré udelil C. X. N. a X. N. (žalovaná) advokátovi JUDr. Jánovi Čarnogurskému na zastupovanie, najmä na podanie ústavnej sťažnosti a zastupovanie pred Ústavným súdom Slovenskej republiky proti I. Najvyššiemu súdu SR, II. Krajskému súdu v Bratislave o porušenie ich základných ľudských práv chránených Ústavou SR, na podanie návrhu na zápis poznámky do katastra podľa § 39 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z.z. (č. l. 145 spisu). Uvedené podanie z 5. apríla 2018 je v spise založené a žurnalizované v poradí až po zápisnici o pojednávaní z 9. apríla 2018, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, a to v zmysle Úradného záznamu z 10. apríla 2018 (č. l. 141 spisu), vychádzajúc z ktorého 10. apríla 2018, t. j. nasledujúci deň po pojednávaní, bolo do spisu doložené podanie advokáta žalovanej z 5. apríla 2018. Zároveň je zo spisu jednoznačné, že rozsudok pre zmeškanie z 9. apríla 2018 č. k. 11 C 44/2011 - 147 bol napriek oznámeniu advokáta žalovanej o skončení jej zastupovania doručovaný tomuto advokátovi (č. l. 149 spisu), hoci Plnomocenstvo z 26. februára 2018 (oprava 4. apríla 2018) sa vzťahovalo na zastupovanie v inej než v tejto súdnej veci. Uvedený nedostatok bol súdom prvej inštancie odstránený po intervencii žalovanej a rozsudok pre zmeškanie jej bol 31. októbra 2018 doručený (č. l. 174 spisu).

19. Vychádzajúc z uvedeného, advokátovi žalovanej JUDr. Jánovi Čarnogurskému bolo síce predvolanie na pojednávanie riadne a včas doručené, avšak tento tesne (5. apríla 2018) pred pojednávaním oznámil, že žalovanú už nezastupuje a vrátiac predvolanie na pojednávanie požiadal, aby bola na pojednávanie predvolaná priamo žalovaná, a preto žalovaná na pojednávaní 9. apríla 2018 nebola advokátom zastúpená a predvolanie na pojednávanie priamo jej doručené nebolo. Dovolací súd preto konštatuje, že žalovaná sa z ospravedlniteľného dôvodu nemohla dostaviť na pojednávanie vytýčené na súde prvej inštancie 9. apríla 2018, a preto boli naplnené zákonné dôvody pre zrušenie rozsudku pre zmeškanie a nariadenie nového pojednávania podľa § 277 ods. 2 C.s.p.

20. Vzhľadom k zisteniu, že v konaní došlo k procesným vadám podľa § 420 písm. f/ C.s.p., ktorá skutočnosť je okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne, Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie odvolacieho súdu uznesením zrušil (§ 449 ods. 1 C.s.p.) a s poukazom na vadu konania posudzovanú dovolacím súdom zrušil aj rozhodnutie súdu prvej inštancie (§ 449 ods. 2 C.s.p.), a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 450 C.s.p.).

21. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 C.s.p.). Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C.s.p.).

22. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.